

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Αγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἅγίου Βαρθολομαίου

Ὕχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, θεορρῆμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοί, δεδωκότι τὴν χάριν ως ἐνθέω, μαθητὴ καὶ μυστολέκτη, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ο τῆς δόξης σὲ ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ως ἀκτῖνα ἔνδοξε ἔξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθεῖας τὴν ἀχλύν, καὶ φωτίζουσαν ἄπαντας, τοὺς καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Καθυπείκων τοὶς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἄπαντα, καθυπείκει τούτον τε ἐκμιμούμενος, ως ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Τοῦ Ἅγίου Βαρνάβα

Ὕχος ὁ αὐτὸς Ἐδωκας σημείωσιν

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήττητον, ἔξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαυνεῖν, καὶ διελήλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος καὶ Ρώμην τὴν ἀοίδιμον, καταλαβῶν πρῶτος ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν, καὶ παρακλήσεως υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τὴ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τὴ χάριτι.

Ὀργανὸν εὐάρμοστον, τὴ θεϊκὴ κυβερνώμενον, ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος, βαρνάβα γενόμενος, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλήσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξει, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὅμολογειν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ὕχος πλ. β' Θεοφάνους

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὅμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίᾳ διένειμαν, καὶ πρεσβεύοντες Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Τριήμερος ἀνέστης

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τὶ βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ως κλέπτης, τὴ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος α'

Πλανεύφημοι Μάρτυρες

Είς πᾶσαν ἔξεδραμε τὴν γῆν, ἡμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμενους τὴ χάριτι, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἔξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στῦλοι, οὐρανοὶ περιόδοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσα, τε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἐθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἷματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι, ὃ νὺν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ἡν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοὺς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρός τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε, καὶ νὺν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως Ἱλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Απολυτίκιον Ἡχος γ'

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἔλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταὶς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν...

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ Απόλυσις

EIS TON OROPRON

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

**‘Ωδὴ α' Ἡχος β'
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε**

Ὀ προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς διανοίας σου, θεοειδὲς καθιορῶν ἐξελέξατο, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τὴ χορεία Βαρθολομαῖε πανεύφημε, τὴ των Ἀποστόλων, χάριτι λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Ἄρετῶν εἰς ὑψος ἀναβάς, γλῶσσαν τὴν πυρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτησας, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσία τοῦ Παρακλήτου Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕλην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα, οὗ η' Ἀκροστιχίς.

**‘Ωδὴν πλέκω σου Βαρνάβα θεηγόρε.
(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)**

‘Ο αὐτὸς

Ως ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρακλήσεως, υἱὸς φανεῖς τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλεθρον ἀπέλασον, ὅπως εὐφροσύνης, ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτόν, φέγγος τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευΐτιδος συγγενείας ὄρμώμενος, τῆς Ἱερωσύνης, νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Ἡ λαμπρά σου πάνσοφε ζωή, πρώτης ἀγαθότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδειξεν, ἀγαθὸν σὲ δεύτερον, ταὶς ἐκεῖθεν ἀγαθυνόμιενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναὶς ὥραϊζομένην θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπέρ λόγον ἀπεκύησας.

‘Ωδὴ γ'

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

Ως πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νάματος, Βαρθολομαῖς πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν ἡνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαστε.

Τῷ ἄλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαινσας, τὴν σηπεδόνα Πάνσοφε, τῷ νοστίμῳ λόγῳ τῆς πίστεως, τὰς καρδίας ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Βαρνάβα

‘Ο αὐτὸς

Νεφέλη τὸν ἔκούσιον, ἡμῖν ὅμβρον φέρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπουσα, ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει, σὲ πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τὴ χαριτὶ, τοῦ Σταυροῦ σου Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον

Ἐφάνης καθαρότητι, ώσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

‘Ο Είρμος

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ώσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησίᾳ τὴ παρουσίᾳ σου, ἐν ἦ ἐστερεώθῃ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ὁχος δ'

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ως οὐρανὸς περικαλὴς διηγήσω, Βαρθολομαῖς ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὕσπερ ἥλιος, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων, ἀλλὰ εὐχαίς σου φώτισον ἡμᾶς, σοῦ τὴν φωσφόρον τελοῦντας πανήγυριν.

Τοῦ Βαρνάβα

Ὦχος πλ. δ'

Αὐλῶν ποιμενικῶν

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπῶν ὡς ἐχέφρων, τὴ χάριτι φοιτᾶς, θεοφόρε Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὥφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τὸν ἀπερίληπτὸν Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ, εὐλικρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

΄Ωδὴ δ'

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖς πανάριστε, τούτων ψυχόλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστὸς σὲ ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖς θεόληπτε, πᾶσαν γὰρ κατηγασας, θεογνωσία τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα

΄Ο αὐτὸς

Ἐπόμενος προσταγαὶς τοῦ Δεσπότου Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοὶς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξίν, καὶ χριστοκῆρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὐράμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόρρητον.

Ως ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψει, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γενόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, ἐν οὐρανίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδόξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον

Ἡ τῆς Εῦας, Θεομῆτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε, σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

΄Ωδὴ ε'

Μεσίτης Θεοῦ

Ἀκτίστῳ φωτί, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ώμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταὶς θείαις ἀκτίσι, ταὶς παρ αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ως δρόσος Θεοῦ, τοὶς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφηνας, ὃ Βαρθολομαῖς, παμμακάριστε, καὶ τὴν γὴν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα

΄Ο αὐτὸς

Ο νόμου σκιάν, ὑπερβάς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἔθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ίσχὺν κραταιὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βοῶντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφέ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοὶς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἴδουν ἐν γαστρί, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

‘Ωδὴ ζ’
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ιαμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖς πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

Ἡ πυρίνη σου γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα

‘Ο αὐτὸς

Ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Τιζοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοὶς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβᾳ θεσπέσιε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας ἔμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβᾳ θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀπέδειξε, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

‘Ο Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μὲ ἀνάγαγε».

**Κοντάκιον Ὁχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ὦφθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψει, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμώντας σε, Βαρθολομαῖς Κυρίου Ἀπόστολε.

‘Ο Οἶκος

Ἐμυήθης τοῦ Λόγου μαθητά, τοὺς λόγους τοὺς ἀγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογία δεινῶς καθυπαχθέντας τέκνα εἰργάσω τοῦ φωτός, Ἡπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ καὶ Ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπῆκοα, τὰς κεχερσωμένας ἀπάτη διανοίας ἐνέωσας τῷ θείῳ ἀρότρῳ, Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθεϊας, δροσισμῶ σου τῆς φαιδρᾶς θεηγορίας υἱοὺς Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖς Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον

Τὴν IA' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι

- Καὶ σὸς μαθητής, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
- Μιμούμενός σε, σταυρικὸν φέρει πάθος.
- Ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς γραφὴ λέγει,
- Τοὺς συντρίβοντας εῖχε Βαρνάβας λίθους.
- Ἐνδεκάτη σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ, Ἄδειν.

Στίχοι

- Ἡ σας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ.
- Ἄδεις δὲ καὶ νῦν, Ἄξιὸν σὲ ὑμνέειν.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

‘Ωδὴ ζ’

Αντίθεον πρόσταγμα

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ πάσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον πιστοίς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ώξ λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἀγνῶς κυλιόμενος τῆς πλάνης τὸ Ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέστρεψας, τῆς Ἐκκλησίας δέ, ἄρρηκτος θεμέλιος φανεῖς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τοῦ Βαρνάβα

Ο αὐτὸς

Άγιος τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἅγιοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον Πατρὶ καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἔξεπορεύθησαν, καταλαμπρυνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἐθνῶν, τὴν παγκληρίαν οἱ χριστοκήρυκες.

Ἄγάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐῶδες θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σὲ βλαστήσασα θεομακάριστε, ἥνπερ ἀμειβόμενος, τῆς νὺν αἰχμαλωσίας, ρύσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Ίθύνουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοίς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ωδὴ η'

Κάμινος ποτέ, πυρὸς

Μέγα καὶ μικρόν, πολύ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαῖνον, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

΄ώσπερ ποταμός, Σιών ἔξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτίζων Πανόλβιε, τὸν χειμάρρουν τῆς θείας τρυφῆς, ἔξέπιες φανότατα, κράζων, Ύπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κυριον.

Τοῦ Βαρνάβα

Ο αὐτὸς

Θάλασσαν ἐθνῶν, ταράττει σου τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην πολύθεον, δόγμασι Ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

΄Ἐθου ως Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντούργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστήρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρυττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

΄Ηστραψας φαιδρώς, ως ἥλιος ἐν κόσμῳ τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἥλιος θεόληπτε, ποιωθεὶς γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δεύτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γὴν ταὶς διδαχαίς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανίοις ἐν σκηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τοῦ Δεσπότου δεξάμενος.

Θεοτοκίον

΄Ινα τὴν ἀράν, τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ο Ειρμός

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ωδὴ θ'

Άνάρχου Γεννήτορος

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητής τε καὶ κῆρυξ θεοπτικώτατος, ἐνθα νὺν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὅντως ἡξιώθης, ώς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ώς νὺν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτίσι περιλαμπόμενος, ὡς Βαρθολομαῖς θεόφρον, τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα

Ο αὐτὸς

Οἱ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νὺν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὄμῶν, σώζειν Ἐκκλησίαν, ἵνπερ συνεστίσασθε, τὸν Δεσπότην ἰκετεύσατε.

Τητόρων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ώς τὴν πηγὴν ἐνδον κεκτημένος, διὸ τὴν πανίερον, ἔορτίν σου μεγαλύνομεν.

Ἐν πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦντες νὺν Ἀπόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότῃ σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἔξαιτοῦντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεστείας, Βαρνάβα πανέντιμε, θεοκῆρυξ Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Ώς ὄρθρος εὐρέθης πρωΐνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν γάρ ἥλιον, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Ο Είρμος

«Ἄνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναικες ἀκουντίσθητε

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτὴ αὐτῶν μνήμῃ, νὺν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ώς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελοῦντων, τὴν Ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν Ὁ Πατὴρ ηδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὕχος δ'

Ώς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ώς τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἄπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἥλιου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ώς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθεῖας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα... Ὅχος πλ. α'

Ή σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδιος Λόγος τοῦ Πατρός, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέβη, τὰ εὑφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ Τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον, Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ

Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ωδὴ γ' καὶ ζ'

Ο Ἀπόστολος

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν...
Ζήτει Κυριακὴ Δεκάτη.

Εὐαγγέλιον

Ζήτει Ὁκτωβρίου ΙΗ'

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.
Ἀλληλούϊα.